

Pospíšil, Ivo

Životní jubileum Jany Jelínkové

Sborník prací Filozofické fakulty brněnské univerzity. X, Řada literárněvědné slavistiky. 2006, vol. 55, iss. X9, pp. [181]-

ISBN 80-210-3987-6

ISSN 1212-1509

Stable URL (handle): <https://hdl.handle.net/11222.digilib/102957>

Access Date: 27. 11. 2024

Version: 20220831

Terms of use: Digital Library of the Faculty of Arts, Masaryk University provides access to digitized documents strictly for personal use, unless otherwise specified.

JUBILEA

IVO POSPÍŠIL

ŽIVOTNÍ JUBILEUM JANY JELÍNKOVÉ

Profil brněnské literárněvědné rusistiky, resp. slavistiky spoluurčovaly do značné míry ženy: pracovala a pracuje jich v různém institucionálním rámci v posledních deseti letech na Ústavu slavistiky řada. **PhDr. Jana Jelínková** (roz. Poláková, nar. 18. 4. 1936 v Praze) patří k výrazným osobnostem, které svou odbornou činností pokrývaly zejména z hlediska komparatistiky zajímavou a důležitou oblast středověké ruské literatury. V tom byla v Brně následovnicí jak Marie Koutné (1902–1979), tak Mečislava Krhouna (1907–1982).

Jana Jelínková studovala na Filozofické fakultě brněnské univerzity v letech 1954–59 ruštinu a bulharštinu, mj. u Franka Wollmana a Romana Mrázka. Její rigorózní práce *Болгарское богомилство и его отголоски в древней русской словесности* (1966) se obracela k tématům, které byly brněnské slavistice, hlavně v postavě Wollmanově, blízké, neboť na nich bylo možné ukázat nejen souvislost idejí a literatury (Wollmanova *Slovesnost Slovanů* z roku 1928 je ostatně na Ideengeschichte do značné míry založena), ale také východozápadní cestu šíření těchto idejí, v podstatě kolem mediteránního areálu. Z tohoto problémového okruhu čerpala J. Jelínková pro své studie, které publikovala ve Sborníku prací Filozofické fakulty brněnské univerzity (*Některé ohlasy bogomilství ve staré ruské literatuře a ústní slovesnosti*, SPFFBU, D 10, s. 81–98) a ve Slavii (*Материалы о развитии дуалистических сказок у славян*, Slavia 1965, s. 456–468). Problematika východozápadního a západovýchodního proudění ji ostatně zajímala stále (viz její studii *Povídka renesančního typu ve starší ruské literatuře a ústní slovesnosti*, SPFFBU D 25–26). Spojením folklóru a literatury originálně pokračovala v linii Jaroslava Mandáta (viz jeho spis *Lidová pohádka v ruském vývoji literárním*, 1960).

Kromě dílčích studií o své předchůdkyni Marii Koutné, o D. S. Lichačovovi aj. je jubilantka autorkou učebních textů ze staroruské literatury a folklóru (*Čítanka z ruské literatury 11.–18. století*, 1984, spolu se Z. Dostálovou; *Čítanka z ruského folklóru*, 1990). Podstatnou měrou se také autorsky podílela na *Panoramatu ruské literatury* (1995), učebním textu s antologií, který je dodnes vyhledávanou studijní pomůckou. Jejím přičiněním se v rámci brněnské slavistiky rozvíjela srovnávací literární medievistika a folkloristika, které se zabývají jádrem kultury Slovanů a bez nichž si nedovedeme představit ani další vývoj a světové vrcholy, jichž slovanské literatury později dosáhly.

